

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

A FUTBALL
VÉDELMEBEN

A FIFA illetékes bizottságának döntése értelmében az augusztus 15-i Magyarország–Izrael barátságos mérkőzésen tapasztalt szurkolói megnyilvánulások miatt a magyar futballválogatottnak zárt kapuk mögött kell lejátszania a március 22-i, Románia elleni hazai találkozót.

A döntés érzékenyen érintette a magyar közvéleményt. A mérkőzés kiemelt fontossággal bír, mert végre esélyünk lehetne arra, hogy újra nagy világversenyen szerepelhessen a magyar válogatott, ráadásul a történelemben nem mindig felhőtlenül jó magyar–román szomszédi viszony fokozott társadalmi érdeklődést biztosít a sporteseménynek.

A miniszterelnök inkább nem szeretne volna közölni, hogy mi a véleménye erről a döntésről, mások annál inkább. A „Nyomják Krahácsot!” szellemében egyesek igyekeztek bagatellizálni a történéseket, a FIFA-döntéshozatal furcsaságaira hívták fel a figyelmet, felemlítették, hogy mások hasonló vagy súlyosabb normasértések miatt enyhébb büntetést kaptak, egyébként is a feljelentést nem az izraeli futballszövetség tette, az MLSZ pedig amúgy is bocsánatot kért már. Mások szerint a színvonal és a bundák miatt a magyar futballstadionok kapuit már rég le kellett volna lakatolni.

Nem vitatva a vélemények több-kevesebb igazságtartalmát, szerintem rossz úton járunk, ha a magyar–izraeli mérkőzésen történeteket elsősorban a magyar labdarúgás problémájaként határozzuk meg. A tetteges és verbális agresszió a mindennapjainkat mérteljezi. Jelen van az iskolákban és a munkahelyeken, az Országgyűlésben, a szórakozóhelyeken, a villamosokon, az újságokban és az interneten. A FIFA-döntés bejelentésének magyar „szöveggörnyezetét” például a szilveszteri brutális késeles, illetve az erre adott szélsőséges reakciók adták.

Persze a magyar foci lelkiismerete sem lehet tiszta: joggal hívják fel többet arra a figyelmet, hogy a riasztó megnyilvánulások évtizedek óta jelen vannak, és bár hivatalban lévő futballpotentát

sosem bátorított, sőt, fel is szólalt ellenük, a szélsőséges szurkolókat sohasem sújtotta igazán „futballnépünk megvetése”.

A helyzet kezelésében most éppen hogy nem eldobni, inkább összeszedni kéne a józan eszünket, mert nemcsak a más emberek iránti önmagában való tisztelet, hanem nagyon is racionális érvek szólnak amellett, hogy visszaszorítsuk a normasértéseket. A FIFA-döntéssel a kifizetendő büntetés és a fellebbezés költségei, illetve az elmaradt jegy- és reklámbevételek okán becsléseim szerint legalább 130-150 millió forintos kár éri az MLSZ-t. A számla közvetlenül ennél jóval nagyobb is lehet, ha tényleg negatívan befolyásolja a mérkőzés eredményét a közönség esetleges hiánya. Tágabban valószínűleg valóban komoly összefüggés van a hivatásos labdarúgó-mérkőzésekről elmaradó közönség (valamint bevételek) és a szurkolói magatartások között.

A nemzetközi futball „Tisztelet” (Respect) kampányai nem egyszerűen arról szólnak, hogy ne huhogjanak a nézők, mert az „zavaró”. Egy globális sportágban nem lehet különbség ázsiai vagy afrikai futballista között – ahogy a labdarúgás bevételei között sincs különbség, hogy európai vagy éppen dél-amerikai szurkolótól származnak a pénzek.

Helyes, ha hivatalosan nem kommentáljuk a FIFA döntését, de nem hallgathatunk, ha a megkülönböztetésről van szó. Nemcsak a futball, mindannyiunk védelmében.

Hagyomány

„A magyar foci lelkiismerete sem lehet tiszta: joggal hívják fel többet arra a figyelmet, hogy a riasztó megnyilvánulások évtizedek óta jelen vannak.”